

ידיעות השרון

אנחנו גם באינטרנט

גיליון 1148 mynet 06.07.12 יום שישי, ט"ז בתמוז תשע"ב ■ חנימ לקוראי "ידיעות אחרונות" mynet.co.il

יוצאים לבלות עם המדריך החדש
mynet.co.il/mofaim

בתום מסע תלאות הגיע ספר תורה מבית חב"ד שנפגע בפיגוע במומביי, לבית כנסת ברעננה | 50

אירוע הגאווה הראשון ברעננה יוצא לדרך | 38

18 שנים חיכתה עמותת "עמיחי" בהוד השרון לבית משלה. השבוע הונחה אבן הפינה למרכז הטיפול בבעלי מוגבלויות | 34

לנצח אחי

"בלילות אני חולמת שהוא עוד מחזיק לי את היד, ואומר שיחזור" • לוטם, אחותו הקטנה של עמרי שחר ז"ל מכפר סבא, קצין חיל הים שנספה בתאונת דרכים, נפרדת ומבטיחה: "נשבעתי שכל מה שהוא לא הספיק בחייו, אעשה במקומו" • עדי אטון, 54

פרטים בעמוד 79
052-6622260

ירוק ברעננה
פרוייקט מגורים ברמה אחרת

מחירים מיוחדים לרגל התחלת הבנייה

לוטם שחר "כל אחד היה רוצה כזה אח"

לבנות לך

כבר שבוע שלוטם שחר (12) מכפר סבא מתקשה לעצום עין בלילות ■ כשהיא בכל זאת נרדמת היא חולמת על אחיה עמרי ז"ל, קצין חיל הים שנהרג בשבוע שעבר בתאונת דרכים ■ בראיון ל"ידיעות השרון" היא מספרת על הקשר המיוחד עם אחיה ועל הטרגדיה שטלטלה את חייה ■ "אני חולמת שהוא מחזיק לי את היד ואומר לי שהוא עוד יחזור" ■ "אמשיך את החיים שלו ואחיה אותם במקומו"

עדי אטון || צילום: עידו ארז |

"הדבר שמזכיר לי אותו כל שנייה זה הדובי שהוא קנה לי כשהייתי בת 10. עכשיו אחרי שהוא נהרג אני ישנה עם הדובי בלילה וכל הזמן חולמת על עמרי"

רק לפני מספר חודשים חגגה לוטם שחר (12), מכפר סבא, את בת המצווה. מי שניצח על ארגון החגיגה ביד רמה, היה אחיה הגדול, עמרי, אשר עמל ודאג לכל פרט ופרט במטרה לשמח את אחותו הקטנה. החיוכים הניבטים מתמונות האלבום והחיוך בוק המשפחתי האוהב, מספרים סיפור על אהבה גדולה וחמה, ביטוי לקשר המיוחד בין שני האחים. אהבה שנקטעה באיבה עם מותו הטרגי של האח הגדול.

13 שנים מפרידות בין לוטם לעמרי, שנים בהן היה שם לצירה, גונן עליה והסיפק, בדרכו שלו, ללמד אותה על החיים. ביום רביעי בשבוע שעבר הוא נהרג בתאונת דרכים קטלנית, והוא רק בן 25. ביום המחרת ליוותה לוטם את אחיה, קצין מצטיין בחיל הים, למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בכפר סבא. בקול שבור מכאב נשאה הספד פרידה ובלילה החלטה, להמשיך ולחיות את אותם החיים, שעמרי לא הספיק לחיות.

"הדבר שמזכיר לי אותו כל שנייה זה הדובי שהוא קנה לי כשהייתי בת 10", אומרת השבוע לוטם בקול רוער ועיניים דומעות בראיון לידיעות השרון. "עכשיו שיו אחרי שהוא נהרג, אני ישנה עם הדובי בלילה וכל הזמן חולמת על עמרי. אני חולמת שהוא מחזיק לי את היד ואומר לי שהכול יהיה בסדר, ושהוא עוד יחזור." "הוא נתן לי הכול חוץ מדבר אחד, שיישאר לצירי תמיד - אותו. נשבעתי

שכל מה שהוא לא הספיק, אעשה במקומו. אני אתחנן מתי שהוא רצה להתחנן, בגיל 27, אמשיך את החיים שלו ואחיה אותם במקומו."

אח מושלם

כאח בכור לשתי אחיות, היווה עמרי מורל להערצה, כאשר הנתינה האינסופית ללא בקשת התמורה, הייתה דרך חיים אותה ביקש להנחיל לאחיותיו. "כאחות קטנה הסתכלתי עליו בתור מנהיג, שכן הוא ירע לכבד את הבריות ולתת את כל כולו", מספרת לוטם, "הוא אמר לי שלא צריך לעשות חשבון לאף אחד ולא משנה כמה קיבלת, אתה תמיד חייב לתת יותר. למשל, כשהוא היה בן 13 הוא החליט, יחד עם חברים שלו, לחמץ את השיש"

ע. אף אחד במשפחה לא אהב את זה, אבל לעמרי לא היה אכפת. הוא היה אינדיבידואלי בדרכו, אהב את החיים וזה מה שיחד אותו."

משפחה לא בוח' רים, אבל אם אפשר היה לבחור, מספרת לוטם שעמרי היה הבחירה המושלמת. "כל אחד היה רוצה כזה אח", היא אומרת, "הוא היה בן אדם מדהים, חבר מדהים ואח

מושלם. בכל פעם שיצא לנסיעות הוא היה חושב דבר ראשון מה להביא לי וכך למשל הכין בשבילי אוסף של בובות M&M. הוא הבטיח לי שבטיול שלו אחרי הצבא הוא יקנה לי הרבה דברים, אבל הוא לא זכה לצאת לטיול הזה."

עמרי מילא את תפקיד האח הגדול במסירות, דאג וגונן על אחותו. "שלושה שבועות לפני שהוא נהרג, עזרתי לאחותי במשהו של האוניברסיטה", נזכרת לוטם, "היא אמרה שתשלם לי 20 שקל לשעה, אבל בגלל שהייתי כל כך עייפה לא הצלחתי להשלים את המשימה וכשסיפרתי על כך לעומרי הוא הוציא מיד שטר של מאה שקלים ונתן לי אותו."

מזיכרונות הילדות של לוטם מצטייר עמרי כמי שלא פחד להתנסות. "הוא עשה הרבה דברים בחייו", היא נזכרת, "כשהוא היה נער הוא החליט לתופף בדרכוקה ואחר כך התנסה בריג ונגינה. הוא היה איש אשכנז לות, אהב לבלות, לנגן, לשיר ולשחק איתי משחקים."

למרות פער הגילאים, חלקו עמרי ולוטם אהבה גדולה ומשותפת למר זיקה, אשר מי לאה את חלל

לוטם בבית המצווה עם האח עמרי ז"ל. הוא דאג לכל פרט במסיבה

הבית ותמיד הייתה שם, בנסיעות ואפילו בהופעות משותפות. בעיקר אהבו השניים לשמוע שירים של הזמר ברוננו מארס ובמיוחד את השיר "מרי יו". "אהבנו את אותו סגנון מוזיקה", אומרת לוטם, "כל מיני שירים בעברית ובאנגלית. פעם אחת ביום שישי עשינו מופע בבית, אני שרתי ועמרי ניגן על הגיטרה ובספטמבר השנה, בדרך לחתונה של קרוב משפחה, נסענו באוטו ביחד ושרנו שירים בקולי קולות."

זיכרונות מהים

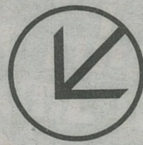
קשה שלא להתרשם מנוכחותה של לוטם. על אף גילה הצעיר היא מדברת נביטחון ובבגרות שאינם מאפיינים ילדות בנות 12. ייתכן שהדבר קשור לבית בו גדלה, במשפחה אותה היא מתארת כצבאית, לצד קציני צבא ותיקים אשר חלקו אהבה גדולה לחיל הים.

כדור שלישי לחיל הים, בו שירתו גם אביו וסבו, ביקש עמרי להעביר את שירותו בין הגלים ובכך להמשיך את המנהג המשפחתי ולהצטרף ללובשי המדים הלבנים. "הבית שלנו היה כמו בית של צבא", מודה לוטם, "היינו משפחה צבאית כזאת שאוהבת מדים ואת חיל הים ובכל יום שישי דיברנו על חוויות הצבא. עמרי רצה להמשיך את המנהג המשפחתי והתגייס לקורס חובלים. בתחילה, בתקופת הטיור גות היה לו קשה, אבל עם הזמן הוא נהנה

צילום: אלבום פרטי

לבנות לך

לוטם. "אח שלי היה באמת מיוחד"

"אם רק יו נותנים לי לראות אותו עוד עם אחת, הייתי אומרת לו שהוא בן אדם יחיד ואח'תפארת. הייתי ספרת לו מה הרבה אנשים שאפילו הוא לא מכיר ידו אותו בלוויה"

מזה ולאחר שלוש שנים, אותן סיים בה צטיינות יתרה, הוא החליט לחתום קבע לתקופה של ארבע שנים.
האווירה הצבאית וסיפורי המשפחה השפיעו גם על לוטם עצמה, שהוכיחה נאמנות למשפחת חיל הים ונוכחה לרעת שגם היא נראית טוב בלבן. "אני בעצמי התחפשתי לחיילת בחיל הים, עם כל הרגות והסיכות של עמרי ועם כובע מיוחד. עמרי ואבא מאוד אהבו את הרעיון והכינו לי את התחפושת", היא נזכרת, "התחפשתי יחד עם עוד שתי חברות וכל אחת ייצגה חיל אחר. אני לבשתי מדים לבנים".
לא פעם הגיעו בני המשפחה לבקר את עמרי בביתו השני, בים שאהב כל כך, וכיאה לקצין גאה בחיל, הוא לימד את אחותו דבר או שניים על שפת הים.
"הוא לימד אותי את קשירות החבלים המיוחדות לחיל הים ועל מכשיר הקשר בספינה, ופעם אחת הוא אפילו נתן לי לדבר עם חבר שלו בקשה. יום אחד הגעתי עם חברה שלי לבקר את עמרי בספינה. הוא רצה להראות לנו את חדר המכונות, אבל סיפר שהמכונה לא אוהבת את הבנות שנכנסות לחדר ומפסיקה לעבוד. הוא הסביר לנו שזאת אמונה תפלה שבגללה בנות לא משרתות על הספינה ובגלל זה לא נכנסנו לחדר".
רק לפני מספר חודשים, בחג פסח

האחרון השתתפה לוטם בטקס המרגש במסגרתו קיבל עמרי את אות הצטיינות הרמטכ"ל. בסרטון הווידאו, אותו צילמה במכשיר הטלפון האישי, ניבטות פניהם הגאות והמאשרות של בני המשפחה, שלקחו חלק באירוע המיוחד.
"אבא שלי לא ידע מה לעשות עם עצמו מרוב אושר", היא מספרת, "הוא היה גאה בו, סיפר לכולם ומסגר את התמונה מהטקס. עכשיו הוא מסתובב עם התמונה הזאת ביד", היא אומרת בעצב.

אל תשכחו אותו

אילולא התאונה הטראגית, עתידו של עמרי בחיל הים היה מובטח. כקצין מצ-

טיין ומפקד סיירת דבורות בחיל הים, הוא קיבל הצעה להצטרף לתוכנית "אופק" היוקרתית, שהינה תוכנית ייחודית בשי"תוף צה"ל ומשרד הביטחון, המיועדת לחיילים מצטיינים הנמצאים במסלול קידום במערכת הצבאית והביטחונית.
"עמרי התייעץ עם אבא שלי שאמר לו לחתום על המשך שירות מכיוון שידע שהוא נהנה בצבא, אך עמרי נהרג כשלושה ימים לאחר שהציעו לו לחתום אופק", אומרת לוטם.

העתיד המזהיר נקטע ובמקום ישיבות משפחתיות ושיתוף חוויות, התמלא כעת חלל הבית בעצב גדול. בין באי הבית, המעלים זיכרונות עבר, יושבת לוטם, שנאלצה להתבגר באחת ולעכל את העובדה

שאחיה האהוב כבר לא יחזור. "אם רק היו נותנים לי לראות אותו עוד פעם אחת, הייתי אומרת לו שהוא בן אדם מיוחד ואח לתפארת. הייתי מספרת לו כמה הרבה אנשים שאפילו הוא לא מכיר כיכרו אותו בלוויה", אומרת לוטם, "הם אמרו שהוא איש חשוב וסיפרו כמה הוא אהב את כולם, נתן כבוד ולא הפריע והציק לאף אחד.
"אני מבקשת שכל מי שבאמת אוהב אותו, כל מי שמכבד אותו וכל מי שיזכור אותו, שתמיד יזכיר את השם שלו, כי יש לו שם מיוחד וגדול. שלא ישכחו ותמיד יזכרו את עמרי שחר, כי בן אדם כזה לא זוכים לפגוש כל יום. אח שלי היה באמת מיוחד".